

(García Sabell)

11-5-76.

Luis: A le dou me
moito que as páxinas do meu Xor-
nal - que tí escritas en Arenas-
Vora, e por aí, do teu gusto. Como ou-
tras moitas sobor de tí, aínda inéditas,
foron escritas con absoluta sin-
ceridade - e entreunble emoción.

Respecto ás "figuracións", penso
que debes seguir. Non importa que
os retratados sexan persoas alleas.
Sempre interesan, e o ambiente que
en recollo non é, nin moito menos, de
cautividade. O que importa é elixir
ben, e polo momento non viñ nin-
gunha figura audaz. Outras ver-
bas: a sección está viva. Sempre,
pois, non marta-la.

Eigui audiveiros - e audamos-
moi con movidos os pralamentos de
don Ramón. O enteño foi un es-

pectáculo impresionante de força
palea e de unanimidade patriótica
Xa che contarei.

É estupefando que teñas tanto
traballo - e tanto éxito. Pero o
que a min me gustaría é que vol-
tares a Xirón. Temos moito que fa-
cer. Polo pronto, o libro ecol de
Santiago, que eu penso escribir
tamén pronto como nos reunamos.
Animáste, e apresúrate o regreso.

Xa teño o número derial.

Na vosa agenda, envío de
parte de Elena e min, cartas
apertas para Maruxa e para
ti.

Domingo